

ພຣະທຳໂຢເອນ ແລະ ຄຣິສຕະຈັກເຊເວັນທ໌ເດ ແອດເວນຕິສ ແຫ່ງລາໂອດິເກຍ - ຕອນທີສິບສາມ

Jeff Pippenger

2025-12-18

ເລກສິບສາມ

ຂະນະນີ້ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາສັນຍະລັກແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງປີ 1863.

ພວກເຮົາໄດ້ມຸ່ງຄວາມສົນໃຈໄປທີ່ Kadesh ໃນພຣະຄຳພີ

ໃນຖານະເປັນສັນຍະລັກຂອງການກະບົດຂອງອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານຕໍ່ “ການພັກສະຫງົບ”

ອັນໄດ້ນຳໄປສູ່ການຕາຍຂອງພວກເຂົາຕະຫຼອດຊ່ວງເວລາໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ບັນລຸຈຸດສຸດທີ່ Kadesh,

ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນພາບປະກອບແຫ່ງການປະຕິເສດ “ເສັ້ນທາງເກົ່າ” ຂອງ Jeremiah ໃນປີ 1863 ເມື່ອ “ເຈັດເທືອ” ໃນ Leviticus ບົດ 26 ຖືກປະຕິເສດ.

ໃນການສືບສວນຫາແສງສະຫວ່າງທິດກືນອ້າງໂຍງກັບ Kadesh ແລະ 1863,

ພວກເຮົາໄດ້ກຳນົດການທົດສອບທັງສິບປະການທີ່ດຳເນີນໄປຈົນເຖິງ Kadesh.

ພວກເຮົາໄດ້ກຳນົດວ່າການທົດສອບສາມປະການທຳອິດແມ່ນການທົດສອບເລື່ອງ manna.

ສາມຂັ້ນຕອນນັ້ນອາດຖືກນຳສະເໜີໃນຖານະເປັນການອັດສະຈັນ ຫຼືການທົດສອບ,

ແລະການພັກສະຫງົບໃນວັນຊະບາໂຕ ຊຶ່ງເປັນການທົດສອບທຳອິດໃນບັນດາການທົດສອບສິບປະການ

ສອດຄ່ອງກັບການທົດສອບປະການທີສິບ ຊຶ່ງໂປໂລໄດ້ຊີ້ບອກໄວ້ຢ່າງແຈ້ງໃນ Hebrews ວ່າເປັນ

“ການພັກສະຫງົບ.” ການທົດສອບທັງສິບປະການນີ້ມີການພັກສະຫງົບ alpha ແລະ ການພັກສະຫງົບ omega.

ບໍ່ສຳຄັນວ່ານັກສຶກສາຄຳພະຍາກອນຈະປາຖະໜາເຍົາມ “ການພັກຜ່ອນ”

ທີ່ຊາວເຮັບເຮັດໄດ້ປະຕິເສດຢູ່ກາເດດແນວໃດ—ເພາະໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ທຸກ “ການພັກຜ່ອນ”

(ບັນທັດເທິງບັນທັດ) ລ້ວນໝາຍເຖິງ “ການພັກຜ່ອນ ແລະ ຄວາມສັດຊື່ນ” ຊຶ່ງແມ່ນຜົນປາຍ.

ກາເດດເປັນສັນຍາລັກອັນໂດດເດັ່ນຂອງການປະຕິເສດຂ້າວສານເລື່ອງຜົນປາຍ ແລະ

ເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງປະສົບການຜົນປາຍດ້ວຍ

ເພາະການປະທັບຕາທີ່ສຳເລັດແກ່ຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນຄົນຢູ່ກາເດດນັ້ນ

ແມ່ນການຕັ້ງໝືນຢູ່ໃນຄວາມຈິງທັງ “ທາງສະຕິບັນຍາ ແລະ ທາງຈິດວິນຍານ.”

“ທັນທີທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບການປະທັບຕາໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຂອງເຂົາ—ມັນບໍ່ແມ່ນຕາປະທັບ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍໃດໜຶ່ງທີ່ສາມາດເຫັນໄດ້, ແຕ່ເປັນການຕັ້ງໝືນຢູ່ໃນຄວາມຈິງ ທັງໃນດ້ານສະຕິບັນຍາ ແລະ ດ້ານຈິດວິນຍານ,

ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ອາດຖືກເຄືອນຄອນໄດ້—ທັນທີທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກປະທັບຕາ ແລະ

ຖືກຈັດຕຽມໄວ້ສຳລັບການສັນສະເຫຼີມ, ມັນຈະມາເຖິງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ມັນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນແລ້ວ;

ບັນດາການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງມາເໝືອນແຜ່ນດິນແລ້ວໃນບັດນີ້,

ເພື່ອໃຫ້ຄຳເຕືອນແກ່ພວກເຮົາ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະຮູ້ວ່າສິ່ງໃດກຳລັງຈະມາເຖິງ.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1161.

ການຕັ້ງໝືນຢູ່ “ໃນຄວາມຈິງ” “ທາງດ້ານສະຕິບັນຍາ” ໝາຍເຖິງການຍອມຮັບວິທີການແບບ

“ບັນທັດເທິງບັນທັດ” ວ່າເປັນແນວທາງອັນດຽວ

ແລະເທົ່ານັ້ນທີ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນການສຶກສາພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແນວທາງອັນຄົບຖ້ວນໄດ້ຮັບການຢືນຢັນວ່າເປັນແນວທາງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນເດືອນສິງຫາ ຄ.ສ. 1840 ເມື່ອ

“ຝູງຊົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຖືກໃຫ້ເຊື້ອໝື່ນໃນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງຫຼັກການແຫ່ງການຕີຄວາມຄຳພະຍາກອນທີ່ Miller ແລະບັນດາຜູ້ຮ່ວມງານຂອງລາວໄດ້ຍຶດຖື, ແລະມີແຮງຜັກດັນອັນອັດສະຈັນຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຂະບວນການແຫ່ງການສະເດັດມາ.”
“ແຮງຜັກດັນອັນອັດສະຈັນ” ໝາຍເຖິງການສຳແດງອອກແຫ່ງລົດອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຜູ້ໄດ້ສົ່ງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໄປທົ່ວໂລກໃນປີ 1840.

ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນພາລະກິດທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງ “ແຮງຜັກດັນອັນມະຫັດສະຈັນ” ໄດ້ຮັບການປະທານອຳນາດໃຫ້ກະທຳພາລະກິດນັ້ນໂດຍຣົດເດດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງສຳແດງຣົດອຳນາດຂອງພຣະອົງພຽງແຕ່ທຳມາກາງຜູ້ທີ່ໄດ້ຍອມຮັບວິທີການອັນສັກສິດນັ້ນ. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງສຳແດງຣົດອຳນາດຂອງພຣະອົງພຽງແຕ່ພາຍໃນບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຍອມຮັບວິທີການອັນສັກສິດນັ້ນ.

ການຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຈິງທາງສະຕິບັນຍາ ແມ່ນການຍອມຮັບວິທີການ “ບັນທັດເທິງບັນທັດ” ແລະ “ການຍອມຮັບ” ວິທີການ “ບັນທັດເທິງບັນທັດ” ນັ້ນ ສຳລັບຊາວ Laodicean ຖືກເປັນພາບແທນໂດຍການເປີດປະຕູແຫ່ງຫົວໃຈ ເພື່ອຮັບໃຫ້ຜູ້ສົ່ງສານເຖິງ Laodicea ໃນພຣະພຸດທະພາບຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເຂົ້າມາ. ການຍອມຮັບວິທີການອັນສັກສິດນັ້ນ ນຳອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເຂົ້າສູ່ຈິດໃຈຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຈິງທາງສະຕິບັນຍາ. ການຍອມຮັບວິທີການນັ້ນ ກໍໃຫ້ເກີດຊີວິດຜ່າຍວິນຍານທີ່ຖືກເປັນພາບແທນວ່າເປັນການປະສານກັນລະຫວ່າງພຣະພາບແລະມະນຸດພາບ. ການນຳໃຊ້ວິທີການຕາມພຣະຄຳພີເບບ “ບັນທັດເທິງບັນທັດ” ເມື່ອປະສົມກັບຄວາມເຊື່ອ ຖືກເປັນພາບແທນວ່າເປັນການຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຈິງທາງສະຕິບັນຍາ, ແລະຄວາມຈິງ (ຂ່າວສານ) ທີ່ຖືກຜະລິດໂດຍວິທີການນັ້ນ ບ່ອາດຖືກແຍກອອກຈາກພຣະເຢຊູ ຜູ້ຊົງເປັນພຣະວິຈານ. ການຍອມຮັບຂ່າວສານແຫ່ງພຣະວິຈານຂອງພຣະອົງ ກໍຄືການຍອມຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເຂົ້າມາໃນຈິດໃຈຂອງທ່ານ. ດັ່ງນັ້ນ ການຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຈິງທາງສະຕິບັນຍາ ຈຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດປະສົບການຜ່າຍວິນຍານທີ່ໄດ້ຮັບຕາປະທັບແຫ່ງການຊົງຮັບຮອງຈາກພຣະເຈົ້າ.

ກາເດດເປັນການທົດສອບຂັ້ນສຸດທ້າຍສຳລັບອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ. ຄົນດຶມເຫຼືອອົງນຶ່ງສອງຈຳພວກໃນ ພຣະທຳໂຢເອນຖືກແຍກແລະຈຳແນກອອກຈາກກັນໂດຍອີງໃສ່ການປະຕິເສດຫຼືການຍອມຮັບຂ່າວສານເລື່ອງຜົນບາຍລະດູ ຊົງໂຢເອນເອີ້ນວ່າ “ນ້ຳອົງນຶ່ງໃໝ່” ໂດຍກົງກັນຂ້າມກັບນ້ຳອົງນຶ່ງທີ່ໜັກແລ້ວຊົງອີກຈຳພວກໜຶ່ງກຳລັງດຶມຢູ່, “ນ້ຳອົງນຶ່ງໃໝ່” ຂອງໂຢເອນ ກໍຄື “ການພັກຜ່ອນ” ຂອງໂບໄລ ໃນພຣະທຳເຮັບເຮົາບົດທີສາມ ແລະ ສີ. ມັນຍັງເປັນສິ່ງທີ່ “ຄົນຂີ້ເຫຼີ້ແຫ່ງເອຟຣາອິມ” ຂອງເອຊາຢາປະຕິເສດທີ່ຈະ “ຟັງ” —ແກ່ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, “ນີ້ແມ່ນການພັກຜ່ອນທີ່ພວກເຈົ້າຈະໃຫ້ຜູ້ເມືອລາໄດ້ພັກຜ່ອນ; ແລະນີ້ແມ່ນຄວາມຊື່ນບານ”: ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຟັງ. ແຕ່ພຣະວິຈານຂອງພຣະຢະໂຫວາໄດ້ເປັນແກ່ພວກເຂົາວ່າ ຂັບັນຍັດເທິງຂັບັນຍັດ, ຂັບັນຍັດເທິງຂັບັນຍັດ; ແນວເທິງແນວ, ແນວເທິງແນວ; ທົນໜ້ອຍໜຶ່ງ, ແລະທົນໜ້ອຍໜຶ່ງ; ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄປ, ແລະລົ້ມຫງາຍຫຼັງ, ແລະຖືກຫັກແຫຼກ, ແລະຕົດບ່ວງແຮວ, ແລະຖືກຈັບ.”

ພວກເຮົາໄດ້ຊີ້ບອກແລ້ວວ່າ ການກະບົດເລື່ອງລູກງົວຄຳຂອງອາໂຣນເປັນຕົວແທນຂອງ “ສອງ” ໃນບັນດາການທົດສອບສືບປະການທີ່ສູນສຸດລົງທຶກເດັດຊ. ການແບ່ງການທົດສອບນັ້ນອອກເປັນສອງການທົດສອບ ສອດຄ່ອງກັບໄລຍະແຫ່ງການທົດສອບໃນຊ່ວງຜົນຫຼັງ ຊົງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ “ການທົດສອບຮູບຂອງສັດຮ້າຍ” ອັນເປັນການທົດສອບທີ່ກຳນົດຊະຕາກຳຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະນິມິດບົດທີ່ສືບສາມລະບຸເຖິງ ‘ການກະບົດ’ ເພາະວ່າ ເລກ ‘ສືບສາມ’ ເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດ.

ບົດນີ້ລົງຕົ້ນດ້ວຍສັດຮ້າຍຈາກທະເລຂອງສັນຕະປາປາ,
ຊຶ່ງເປັນສັນຍະລັກສູງສຸດຂອງການກະບົດເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ເມື່ອດານເຮົາລະບຸມັນວ່າເປັນອຳນາດທີ່ເວົ້າຖອຍຄຳໃຫຍ່ໂຕຕ່າງໆຜັງສຸດ. ຕໍ່ຈາກການກະບົດນັ້ນ
ກໍມີການກະບົດຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນ, ຄື ສະຫະລັດອາເມລິກາ,
ຜູ້ຊົງຈາກນັ້ນບັງຄັບໃຫ້ຊາວໂລກທັງສິ້ນດຳເນີນຕາມແບບຢ່າງຂອງການກະບົດນັ້ນ.
ແບບແຜນສຳລັບການກະບົດຄັ້ງທີສາມໃນບົດນີ້ພົບໄດ້ໃນການກະບົດຄັ້ງທຳອິດໃນສາມການກະບົດ
ຊຶ່ງຖືກແທນຄວາມໂດຍສັດຮ້າຍຈາກທະເລ, ອັນເປັນສັນຍະລັກຂອງວາຕິກັນ. ໃນຂັ້ນຕອນ
ສະຫະລັດອາເມລິກາເວົ້າເຫມືອນມັງກອນ
ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງສ້າງຮູບຈຳລອງໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍ—ຮູບຈຳລອງຂອງວາຕິກັນ. ຕັ້ງແຕ່ຂັ້ນຕອນເປັນຕົ້ນໄປ
ສະຫະລັດອາເມລິກາບັງຄັບໃຫ້ຊາວໂລກກະທຳເຊັ່ນດຽວກັນ. ການກະບົດຂອງອາໂຣນມີສອງດ້ານ
ໂດຍເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະຕໍ່ມາຂອງການກະບົດຂອງຊາວໂລກທັງສິ້ນ
ເມື່ອຮູບຈຳລອງຂອງວາຕິກັນໃນລະດັບໂລກຖືກບັງຄັບໃຫ້ຍອມຮັບ.

ການກະບົດຂອງອາໂຣນບົງຄັ້ງທັງສອງຊ່ວງເວລາ ໂດຍຖືກແທນຄຳເປັນການໄຫວຮູບເຄົາລົບເມື່ອໂມເຊບຢູ່
ຕາມດ້ວຍການໄຫວຮູບເຄົາລົບເມື່ອໂມເຊຢູ່ ໂມເຊໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດຢູ່
ແລະເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນຖານະຈຸດແບ່ງແຍກໃນການກະບົດ.
ການທົດສອບທີ່ຖືກແທນໂດຍຮູບລູກງົວ-ສັດຮ້າຍທອງຄຳຂອງອາໂຣນ ແມ່ນການທົດສອບໃນປີ 1863.

ນີ້ແມ່ນການທົດສອບແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງເສັ້ນແບ່ງລະຫວ່າງຊີວິດກັບຄວາມຕາຍ.
ມັນເປັນເສັ້ນແບ່ງລະຫວ່າງແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ ຫຼື ຄວາມຕາຍໃນຖົນກັ່ນດານ,
ເສັ້ນແບ່ງລະຫວ່າງເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ຫຼື ຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ, ເສັ້ນແບ່ງລະຫວ່າງຊະຕາກຳຂອງ
Shebna ຜູ້ເປັນ Laodicean ຫຼື Eliakim ຜູ້ເປັນ Philadelphian. ການທົດສອບສາມປະການທຳອິດ
ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍມານາ ນັ້ນ ເປັນສັນຍະລັກເຖິງຂັດແຍ້ງເລື່ອງວັນອາທິດ ຫຼື ວັນອາທິດ;
ເຊັ່ນດຽວກັນ ການທົດສອບປະການທີສິບກໍເປັນເຊັ່ນນັ້ນ. ເສັ້ນແບ່ງໃນການກະບົດເລື່ອງລູກງົວຄຳຂອງອາໂຣນ
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນທັງການທົດສອບປະການທີຫ້າ ແລະ ທີ່ຫົກ—ກໍແມ່ນກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ການທົດສອບຄັ້ງທີສີ່ແມ່ນເລື່ອງນ້ຳທົມາສາ ຊຶ່ງໝາຍເຖິງ “ການທົດສອບ” ແລະ “ເມຣິບາ” ຊຶ່ງໝາຍເຖິງ
“ທຸກໝາຍຂອງພຣະເຢຣ໌ໂຮວາ” ແລະຢູ່ໃນ ອົບພະຍົບ 17:1-7 ບ່ອນທີ່ມັນຖືກລະບຸໂດຍກົງວ່າເປັນ
“ການທົດສອບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”.

ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດຂອງລູກຫລານອິດສະຣາເອນໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກຖົນກັ່ນດານແຫ່ງຊົນ
ຕາມຂັ້ນຕອນການເດີນທາງຂອງເຂົາ ຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຢາເວ ແລະໄດ້ຕັ້ງຄຳຍຸຕິໂຮຟດີມ;
ແລະທົນນັ້ນບໍ່ມີນ້ຳໃຫ້ປະຊາຊົນດື່ມ. ເຫດສະນັ້ນ ປະຊາຊົນຈຶ່ງໂຕ້ຖຽງກັບໂມເຊ ແລະກ່າວວ່າ,
“ຈົ່ງໃຫ້ນ້ຳແກ່ພວກເຮົາເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ດື່ມ.” ແລະໂມເຊໄດ້ກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ,
“ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງໂຕ້ຖຽງກັບຂ້ອຍ? ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງທົດລອງພຣະຢາເວ?”
ແລະປະຊາຊົນກະຫາຍນ້ຳຢູ່ທົນນັ້ນ; ແລະປະຊາຊົນໄດ້ຈົມວ່າຕ່າງໆໂມເຊ ແລະກ່າວວ່າ,
“ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງນຳພວກເຮົາຂຶ້ນມາຈາກອີຢິບ ເພື່ອຈະຂ້າພວກເຮົາ ທັງລູກຫລານ
ແລະຜູ້ສັດຂອງພວກເຮົາ ດ້ວຍຄວາມກະຫາຍນ້ຳ?”

ແລະ ໂມເຊໄດ້ຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະຢາເວ ວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດແນວໃດກັບປະຊາຊົນນີ້?
ພວກເຂົາເກືອບຈະຂວາງຫົນໃສ່ຂ້ານ້ອຍຢູ່ແລ້ວ.”

ແລະພຣະຢາເວໄດ້ຕັດກັບໂມເຊວ່າ, “ຈົ່ງໄປນຳໜ້າປະຊາຊົນ,
ແລະໃຫ້ນຳບາງຄົນໃນພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ແຫ່ງອິສະຣາເອນໄປກັບເຈົ້າ; ແລະໄມ້ເທົ້າຂອງເຈົ້າ,
ອັນທີ່ເຈົ້າໃຊ້ຕິດແມ່ນ້ຳນັ້ນ, ຈົ່ງຖິ້ວໃນມືຂອງເຈົ້າ ແລະໄປເຖົ້າ. ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າທົນນັ້ນ

ເທິງສີວາທໄຮເຣັບ; ແລະເຈົ້າຈະຕີສີວານັນ, ແລ້ວນ້ຳຈະໄຫຼອອກມາຈາກມັນ, ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ດື່ມ." ແລະໄມເຊກໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນໃນສາຍຕາຂອງພວກຜູ້ຖືແກ່ແຫ່ງອິສະຣາເອນ.

ແລະທ່ານໄດ້ເອີ້ນຊື່ສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ ມາສາ ແລະ ເມຣີບາ ເພາະເຫດການບັນວ່າຂອງບັນດາລູກຫຼານອິດສະຣາເອນ, ແລະເພາະພວກເຂົາໄດ້ທົດລອງພຣະຢາເວ ໂດຍກ່າວວ່າ, "ພຣະຢາເວຢູ່ຫ່າງໄກຈາກພວກເຮົາ ຫຼືບ?" ອົບເພະຍົບ 17:1-7.

ການທົດລອງທີ່ "Massah" ເປັນຕົວແທນ, ແລະ ເຄື່ອງໝາຍທີ່ "Meribah" ເປັນຕົວແທນ, ເປັນອາລະຟາໃນແງ່ຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງໄປພົບກັບໂອເມກາໃນແງ່ຄຳພະຍາກອນຂອງມັນ ເມື່ອໄມເຊຕີຫິນພະສີວາກອັນດຽວກັນນັ້ນເປັນຄັ້ງທີສອງ. ນິໝາຍຄວາມວ່າ ການຍຸແຍງພຣະອົງຄັ້ງທີສອງໃນບັນດາສົບຄັ້ງ ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ທີ່ Kadesh, ເພາະວ່າ Kadesh ຄັ້ງທີສອງແມ່ນບ່ອນທີ່ໄມເຊຕີຫິນພະສີວາດ້ວຍການກະບົດ. ສິ່ງນີ້ບົ່ງຊີວາ Kadesh ໃນຖານະເປັນສັນຍະລັກ ຮວມເອົາການທົດສອບເລື່ອງນ້ຳ ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດເຄື່ອງໝາຍ.

ການທົດສອບເລື່ອງນ້ຳ ຊຶ່ງກ່ອນໄດ້ເກີດທຸງສັນຍາລັກ ແມ່ນການທົດສອບແຫ່ງຂ່າວສານຜົນປາຍ. ປີ 1863 ແມ່ນບ່ອນທີ່ທຸງສັນຍາລັກນັ້ນຄວນຈະຖືກຊຸຂຶ້ນ, ແຕ່ອະນິຈາ; ປີ 1863 ເປັນພຽງແຕ່ກາເດັດຄັ້ງທຳອິດເທົ່ານັ້ນ, ແລະກາເດັດຄັ້ງທີສອງຢູ່ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້. ມັດຊາ ແລະ ເມຣີບາ ເປັນຕົວແທນຂອງການທົດສອບຄັ້ງສຸດທ້າຍສຳລັບຄົນໜຶ່ງແສນສີໄມ້ນັ້ນສະໄໝ ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະຖືກຊຸຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍາລັກໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ. ມີແມ່ນອຳນາດຂອງໂຮມ ຫຼື ອຳນາດຂອງພວກຢິວ ທີ່ໄດ້ຈັດໃຫ້ການຕາຍຂອງພຣະຄຣິດເກີດຂຶ້ນ. ອຳນາດນັ້ນໄດ້ຖືກຮັບຮອງໄວ້ແລ້ວໃນສະພາແຫ່ງສະຫວັນຫຼາຍກ່ອນໜ້າໄມກ້າງແຂນ. ໄມເຊໄດ້ໃຊ້ຄັນເທົ້າຂອງຕົນ, ຄັນເທົ້າທີ່ໄດ້ຮັບການເຈີມໂດຍພຣະເຈົ້າເອງ ເພື່ອຕີຫິນຜາ—ແຕ່ພຽງຄັ້ງດຽວເທົ່ານັ້ນ. ຫິນຜານັ້ນ ຕາມການຊົງດົນໃຈ ແມ່ນເປັນຕົວແທນໂດຍຂ່າວສານຕັ້ງແຕ່ 1840 ຫາ 1844, ຊຶ່ງເປັນຄວາມຈິງພື້ນຖານເດີມທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງທາງເດີນຂອງຄົນຊອບທຳ. ໃນການທົດສອບທີ່ມັດຊາເປັນຕົວແທນນັ້ນ, ນ້ຳທີ່ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ ແມ່ນນ້ຳທີ່ອອກມາຈາກຫິນຜາແຫ່ງທາງເກົ່າ. ນ້ຳນັ້ນທົດສອບ ແລະ ກ່ອນໄດ້ເກີດສອງຈຳພວກ; ຈຳພວກໜຶ່ງສຳລັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ແລະ ອີກຈຳພວກໜຶ່ງສຳລັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າເທິງຜູ້ທີ່ຖືກຊຸຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍາລັກ ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ ເມຣີບາ.

ພຣະວິຫານໄດ້ຖືກສ້າງສຳເລັດກ່ອນພຣະບັນຊາຄັ້ງທີສາມຂອງ Artaxerxes, ອັນເປັນການສະຖາປະນາວ່າພຣະວິຫານຂອງ Millerite ຊຶ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນ 46 ປີ ຈາກ 1798 ຈົນເຖິງ 1844 ນັ້ນ, ໄດ້ສຳເລັດວົງກ່ອນທູດສະຫວັນອົງທີສາມ, ຊຶ່ງຖືກແທນໂດຍການມາເຖິງຂອງພຣະບັນຊາຄັ້ງທີສາມ. ຄົນທັງໝົດແສນສີໄມ້ນັ້ນໄດ້ຮັບການປະທັບຕາພຽງແຕ່ກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດ ໃນເວລາທີ່ຈາກນັ້ນພວກເຂົາຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍາ ແລະເຄື່ອງຖວາຍຂອງຜົນແຮກແຫ່ງເພນເຕກອດ, ດັ່ງໃນວັນເກົ່າກ່ອນ. Massa ແລະ Meribah ລະບຸເຖິງການທົດສອບເລື່ອງນ້ຳ ຊຶ່ງຖືກແທນໂດຍຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຍາມທ່ຽງຄົນ ໃນປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະອົງທີສາມ.

ພຣະກົດແຫ່ງການຮວມພຣະຄຸນຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າເຂົ້າກັບມະນຸດຊາດ ຍັງຖືກນຳສະເໜີເປັນການຮວມພຣະວິຫານສອງແຫ່ງເຂົ້າດ້ວຍກັນ. ມັນຍັງຖືກນຳສະເໜີເປັນການສົມຮົດ ທີ່ຊາຍແລະຍິງ ຫຼື ພຣະວິຫານຜ່າຍຍິງແລະພຣະວິຫານຜ່າຍຊາຍ ຖືກຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນ ແລະກາຍເປັນເນື້ອດຽວກັນ. ພຣະຄຣິດໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານມົນເລີໂຮດຂຶ້ນ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການນຳພາພວກເຂົາເຂົ້າໄປສູ່ພຣະວິຫານສະຫວັນຂອງພຣະອົງ ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະພົບ "ການພັກຜ່ອນ," ຊຶ່ງຖືກເປັນສັນຍາລັກໃນປະຫວັດສາດຂອງປີ 1844 ໂດຍວັນຊະບາໂຕວັນທີຈັດ.

ເມື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈນັ້ນກັບ Massa ແລະ Meribah, ໃນຖານະເປັນການທົດສອບທີ່ສຳຄັນ, ຖືກນຳໄປປະຍຸກໃນລະຫວ່າງການທົດສອບເປີດຕົ້ນອັນໜຶ່ງ ຊຶ່ງກໍ່ແທນຄວາມໝາຍເຖິງການທົດສອບສາມຢ່າງເຊັ່ນກັນ, ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນກໍ່ຖືກຕາມມາໂດຍກົດໝາຍວັນອາທິດຂອງການທົດສອບທີ່ຫ້າແລະຫົກ—ເຈົ້າຈຶ່ງຈະສາມາດເຫັນໄດ້, ແຕ່ຈະເຫັນໄດ້ກ່ອນເມື່ອເຈົ້າເຕັມໃຈທີ່ຈະເຫັນ, ວ່າການທົດສອບມານາສາມຊັ້ນເປັນການທົດສອບທີ່ໜຶ່ງ, ຕາມດ້ວຍການທົດສອບໜຶ່ງທີ່ດຳເນີນໄປກ່ອນການທົດສອບສອງຊັ້ນອັນທີ່ສາມຂອງລູກງົວຄຳຂອງອາໂຮນ. Massa ແລະ Meribah ຖືກນຳສະເໜີຮ່ວມກັນ, ເພາະວ່າມີພຽງແຕ່ໃນຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສອງເທົ່ານັ້ນ ທີ່ການ “ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນສອງ” ໃນເຊີງຄຳພະຍາກອນ ຖືກຈັດວາງໄວ້. ການທົດສອບສາມຢ່າງທຳອິດຂອງມານາແມ່ນຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ. ການທົດສອບຂອງ Massa ແລະ Meribah ແມ່ນຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສອງ ແລະການກະບົດຂອງອາໂຮນແມ່ນຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ.

ການທົດສອບຄັ້ງທີຫ້າແມ່ນການທົດສອບເລື່ອງລູກງົວຄຳຂອງອາໂຮນ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການປະກົດຂຶ້ນຂອງການນັບຖືຮູບເຄົ້າລົບ ເມື່ອພວກກະບົດຄິດວ່າການກະບົດຢ່າງເປື້ອນເປົ້າຂອງຕົນນັ້ນຖືກປິດບັງໄວ້ຈາກພຣະເຈົ້າ.

ເມື່ອປະຊາຊົນເຫັນວ່າ ໂມເຊ ຊັກຊ້າທີ່ຈະລົງມາຈາກພູນັ້ນ ພວກເຂົາກໍ່ພາກັນຊຸມນຸມເຂົ້າຫາອາໂຮນ ແລະກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ຈົ່ງສ້າງພຣະໃຫ້ພວກເຮົາ ຜູ້ຈະໄປຂ້າງໜ້າພວກເຮົາ; ເພາະສ່ວນໂມເຊຄົນນີ້ ຜູ້ໄດ້ນຳພວກເຮົາຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາໄດ້ເປັນຫຍັງໄປແລ້ວ.” ແລະອາໂຮນກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຖອດຕຸ້ມຫຼອກທີ່ຢູ່ໃນຫູຂອງພັນລະຍາ, ຂອງລູກຊາຍ, ແລະຂອງລູກສາວຂອງພວກທ່ານ ແລ້ວນຳມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ.” ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດກໍ່ຖອດຕຸ້ມຫຼອກທີ່ຢູ່ໃນຫູຂອງຕົນ ແລ້ວນຳມາໃຫ້ອາໂຮນ. ແລະທ່ານຮັບຂອງເຫຼົ່ານັ້ນຈາກມືຂອງພວກເຂົາ ແລ້ວແຕ່ງຮູບດ້ວຍເຄື່ອງແກະສະຫຼັກ ຫຼັງຈາກໄດ້ຫຼອມມັນເປັນລູກງົວຄຳ; ແລະພວກເຂົາກ່າວວ່າ, “ໂອ ອົສຣາເອນ ເຫຼົ່ານີ້ແຕ່ພະແມ່ນພຣະຂອງທ່ານ ຜູ້ໄດ້ນຳທ່ານຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ.” ເມື່ອອາໂຮນເຫັນດັ່ງນັ້ນ ທ່ານກໍ່ສ້າງແທ່ນບູຊາໄວ້ຂ້າງໜ້າຮູບນັ້ນ; ແລະອາໂຮນໄດ້ປະກາດຂຶ້ນວ່າ, “ມືອື່ນຈະເປັນວັນສະຫຼອງແດ່ພຣະເຢໂຮວາ.”

ແລະໃນວັນຮຸ່ງຂຶ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າຕໍ່ ແລະຖອດອອກເຄື່ອງບູຊາເຜົາທັງໝົດ ແລະນຳເຄື່ອງບູຊາສັນຕິສຸກມາ; ແລ້ວປະຊາຊົນກໍ່ນັ່ງລົງເພື່ອກິນແລະດື່ມ ແລະລຸກຂຶ້ນເພື່ອຫຼິ້ນ. ອົບພະຍົບ 32:1–6.

ການທົດສອບຄັ້ງທີຫົກແມ່ນພາກທີສອງຂອງການກະບົດເລື່ອງລູກງົວຄຳ, ເມື່ອໂມເຊກັບຄືນມາຈາກການຮັບພຣະບັນຍັດສົບປະການ. ໂມເຊຖາມວ່າ, “ຜູ້ໃດຢູ່ຝ່າຍຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?” ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຍັງຄົງເລືອຍເລືອຍ ຫຼືເຂົ້າຂ້າງຜູ້ນັບຖືຮູບເຄົ້າລົບ, ສະແດງການກະບົດອັນດຽວກັນນັ້ນອອກຢ່າງເປີດເຜີຍໃນທຳມະກາງພຣະພັກຂອງຜູ້ກ້າງ.

ການທົດສອບຄັ້ງທີຫ້າແລະຄັ້ງທີຫົກ ບາກົດຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າເປັນແບບຢ່າງແລະສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວັນອາທິດ. ເອລີຍາເທິງພູກາເມນໄດ້ຖາມຄຳຖາມທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບທີ່ໂມເຊໄດ້ຖາມ. “ຈົ່ງເລືອກໃນວັນນີ້ວ່າພວກເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ຜູ້ໃດ,” ຊື່ໄປເຖິງການທົດສອບຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ສັນຍະລັກຂອງການທົດສອບເລື່ອງຮູບບັນຍັດສົບຂອງສັດຮ້າຍ ຊື່ໄປເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ການແບ່ງຝ່າຍຂອງພວກເລວໃນເລື່ອງຂອງອາໂຮນ ແລະການແບ່ງຂອງສົບສອງເຜົ່າໃນເລື່ອງລູກງົວຄຳສອງຕົວຂອງເຢໂຮບອາມ

ລະບຸເຖິງການແບ່ງລະຫວ່າງຄົນມີບັນຍາກັບຄົນໂງ່ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ຊາວລາໂອດິກຍແມ່ນພວກພົມມະຈາຣີທີ່ໂງ່, ດັ່ງທີ່ຊື່ສະເຕີໄວທໄດ້ເປັນພະຍານໄວ້, ແລະດັ່ງນັ້ນ
ການແບ່ງຂອງພວກພົມມະຈາຣີໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ກໍຄືການແບ່ງລະຫວ່າງຊາວລາໂອດິກຍກັບຊາວຟີລາເດນເຟຍ. ການທົດສອບຄັ້ງທຳ້ແລະຄັ້ງທີສອງ,
ຊຶ່ງເປັນການທົດສອບດຽວທີ່ມີສອງດ້ານ, ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າມັນສອດຄ່ອງກັບ 1863 ແລະ Kadesh.

ບົດທຣີສາມສົບສອງ ແລະ ບົດທຣີສາມສົບສາມຂອງພຣະທຳ Exodus ໄດ້ສຳເລັດຄົບຖ້ວນໃນວັນດຽວກັນແທ້ໆ,
ຫ່າງກັນພຽງບ່າງຊົ່ວໂມງ, ແລະ ວັນນັ້ນເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງປີ 1863 ແລະ Kadesh.
ໃນບົດທຣີສາມສົບສາມ ໂມເຊໄດ້ທຸນຂໍເພື່ອຈະເຫັນສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຮົາຈຶ່ງເຫັນໂມເຊໃນການຍົວຍຸສອງຄັ້ງທຳ້ ແລະ ທຳ້ທີສອງ
ກຳລັງຖືກປ່ຽນໃຫ້ເປັນພວກໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ. ໂມເຊຄົນດຽວກັນນັ້ນກໍຢູ່ທີ່ Kadesh
ກຳລັງຕີຫີນຜາເປັນຄັ້ງທີສອງດ້ວຍ, ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຈຳພວກໜຶ່ງທີ່ຖືກຕີຫີນຜານັ້ນບົດຂະຍໍ,
ຊຶ່ງເຂົ້າໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະລົ້ມລົງເທິງຫີນຜານັ້ນ. ຫີນຜານັ້ນຄືຂ່າວສານໜຶ່ງ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ
ຈຶ່ງມີສັນຍາລັກສອງຢ່າງຂອງໂມເຊທີ່ Kadesh, ຢ່າງໜຶ່ງສຳແດງສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ອີກຢ່າງໜຶ່ງປະຕິເສດຫີນຜານັ້ນ.

"ຂໍໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ຍືນເປັນຍາມເຝົ້າຂອງພຣະເຈົ້າເທິງກຳແພງແຫ່ງຊີໂອນ ເປັນຄົນທີ່ສາມາດເຫັນອັນຕະລາ
ຍກ່ອນທີ່ມັນຈະມາເຖິງປະຊາຊົນ,—ເປັນຄົນທີ່ສາມາດຈຳແນກລະຫວ່າງຄວາມຈິງກັບຄວາມຜິດພາດ,
ຄວາມຊອບທຳກັບຄວາມອະທຳ."

"ຄຳເຕືອນໄດ້ມາເຖິງແລ້ວວ່າ: ຈະບໍ່ຕ້ອງຍອມໃຫ້ສິ່ງໃດໆເຂົ້າມາທີ່ຈະລົບກວນຮາກຖານແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ
ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກັກສ້າງຢູ່ເທິງນັ້ນນັບແຕ່ຂ່າວສານໄດ້ມາໃນປີ 1842, 1843, ແລະ 1844.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢູ່ໃນຂ່າວສານນີ້, ແລະນັບແຕ່ນັ້ນມາ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າໂລກ,
ສັດຊຕິແສງສະຫວ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ.

ພວກເຮົາບໍ່ມີໃຈດຳລົງທີ່ຈະຍົກເທົ້າຂອງພວກເຮົາອອກຈາກເທິງເວທີທີ່ພວກມັນໄດ້ຖືກວາງໄວ້
ໃນຂະນະທີ່ວັນແລ້ວວັນເລົ່າ ພວກເຮົາໄດ້ສະແດງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຄຳອະທິຖານອັນແນ່ນອນ,
ສະແດງອົງພຣະສະຫວ່າງ. ທ່ານຄິດຫຼືວ່າ

ຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດລະຖິ້ມແສງສະຫວ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫຼື?

ມັນຈະຕ້ອງເປັນດັ່ງສິລາແຫ່ງຍຸກສະໄໝທັງປວງ.

ມັນໄດ້ນຳພາຂ້າພະເຈົ້າມາຕະຫຼອດນັບແຕ່ເວລາທີ່ມັນໄດ້ຖືກປະທານ." Review and Herald, April 14,
1903.

ໜຶ່ງໃນສັນຍາລັກຂອງ "ໂມເຊຢູ່ກາເດດ" ແມ່ນການຕີຫີນຜາດ້ວຍໄມ້ຄ້ອນ, ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງອຳນາດ.
ໃນຄັ້ງທຳ້ອິດ ມັນເປັນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະໃນຄັ້ງທີສອງ ມັນເປັນອຳນາດຂອງມະນຸດ.

ຊົນຊົນທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍໂມເຊໃນກາເດດຄັ້ງທີສອງ ຖືກພັນລະນາວ່າເປັນຄົນຂີ້ເຫຼີ້ແຫ່ງເອຟຣາອິມ,
ຜູ້ທີ່ໃຊ້ອຳນາດທາງເທວະວິທະຍາຂອງຕົນ (ໄມ້ຄ້ອນ) ເພື່ອໃຈມຕີຂ່າວສານແຫ່ງຜົນຊ້າຍ,
ຊຶ່ງເປັນຂ່າວສານແຫ່ງທາງເດີມເກົ່າຂອງປີ 1840 ຫາ 1844.

"ຂໍຄວາມທັງໝົດທີ່ໄດ້ປະທານມາໃນຊ່ວງປີ 1840–1844
ຈະຕ້ອງຖືກນຳສະເໜີອີກໃນເວລານີ້ດ້ວຍພະລັງອັນແຂງກ້າ,
ເພາະມີຜູ້ຄົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຫຼົງເສຍທິດທາງຂອງຕົນ.
ຂໍຄວາມເຫຼົ່ານັ້ນຈະຕ້ອງໄປເຖິງບັນດາຄຣິສຕະຈັກທັງປວງ."

ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຕາຂອງພວກທ່ານເປັນສຸກ ເພາະມັນເຫັນ; ແລະທູຂອງພວກທ່ານເປັນສຸກ ເພາະມັນໄດ້ຍິນ. ເພາະເຮົາບອກພວກທ່ານຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ ຜູ້ເຜີຍຍາກອນແລະຄົນຊອບທຳຫຼາຍຄົນໄດ້ບ້າຖະໜາຢາກເຫັນສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ພວກທ່ານເຫັນ ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ເຫັນ; ແລະຢາກໄດ້ຍິນສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຍິນ ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ຍິນ” [Matthew 13:16, 17]. ຕາທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ເຫັນສິ່ງຕ່າງໆອັນໄດ້ຖືກເຫັນໃນປີ 1843 ແລະ 1844 ນັ້ນເປັນສຸກ.

“ຂ່າວສານນັ້ນໄດ້ຖືກປະທານແລ້ວ. ແລະບ່ອນມີການຊັກຊ້າໃນການປະກາດຂ່າວສານນັ້ນຊ້ຳອີກ, ເພາະວ່າໝາຍສຳຄັນແຫ່ງຍຸກສະໄໝກຳລັງສຳເລັດຕາມ; ວຽກງານຂັ້ນສຸດທ້າຍຈະຕ້ອງຖືກກະທຳໃຫ້ສຳເລັດ. ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະຖືກກະທຳໃນເວລາອັນສິ້ນ. ອີກບ່ອນຊ້ຳຈະມີຂ່າວສານໜຶ່ງຖືກປະທານຕາມການຊົງກຳນົດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຈະພຽງພໍຂຶ້ນເປັນສຽງຮ້ອງດັງ. ແລ້ວດານເຮືອນຈະຢືນຢູ່ໃນສ່ວນຂອງຕົນ, ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍານຂອງລາວ.” Manuscript Releases, volume 21, 437.

ການທົດສອບທຳອິດຂອງມານາແມ່ນສາມການທົດສອບ.
ການທົດສອບສຸດທ້າຍໃນບັນດາສິບການທົດສອບຄືການທົດສອບຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ.
ທັງທຳອິດແລະສຸດທ້າຍຕ່າງເປັນຕົວແທນຂອງ “ການພັກຜ່ອນ” ໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກຂອງການທົດສອບ.
ການທົດສອບທຳອິດແມ່ນສາມການທົດສອບ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ
ທີ່ຕາມມາດ້ວຍທູດສະຫວັນອົງທີສອງ; ແຕ່ການທົດສອບທີສີ່
ບ່ອນທີ່ການປະທັບຕາແລະການຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງໝາຍ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Massa ແລະ Meribah.
ທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການທົດສອບທີ່ຫ້າແລະທີ່ຫົກ ແມ່ນການທົດສອບທີ່ສາມ
ຊຶ່ງໄດ້ຕິດຕາມຫຼັງການທົດສອບທີ່ສອງຂອງ Massa ແລະ Meribah ແລະການທົດສອບທຳອິດຂອງມານາ.

ການຍົວະໃຫ້ກະທຳຜົດທີ່ Taberah ຊຶ່ງໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນ Numbers 11:1–3 ແມ່ນການທົດສອບຄັ້ງທີຈັດ.
ຂໍ້ພຣະຄຳທີ່ນຳເຂົ້າສູ່ການທົດລອງແຫ່ງຄວາມເຊື່ອອັນເປັນດັ່ງໄຟ ຊຶ່ງຖືກແທນຄວາມໝາຍໂດຍ “Taberah,”
ຊຶ່ງໝາຍວ່າ ‘ສະຖານທີ່ແຫ່ງການເຜົາໄໝ້’ ນັ້ນ
ມີຂໍ້ພຣະຄຳກ່ອນໜ້າທີ່ຊີ້ບອກເຖິງການເຄື່ອນທີ່ຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານຖິ່ນກັນດານ.
ຄວາມບໍ່ອົດທົນທີ່ປະກົດໃນບົດທີສິບ ຖືກນຳໄປປຸງປຸງທຽບກັບຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າຄົນ
ຜູ້ຕິດຕາມພຣະເມສານອ້ອມໄປບ່ອນໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງສະເດັດໄປ.
ຄົນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຜູ້ມີຄວາມອົດທົນຂອງພວກວິສຸດ,
ແຕ່ອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານກຳລັງສຳເລັດຄວາມບໍ່ອົດທົນໃນບົດທີສິບ
ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ການທົດລອງອັນຮ້ອນແຮງດັ່ງໄຟຂອງເຂົາໃນບົດທີສິບເອັດ.

ແລະພວກເຂົາໄດ້ອອກເດີນທາງຈາກພູຂອງພຣະຢາເວເປັນເວລາສາມມື້;
ແລະຫົບແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຢາເວໄດ້ນຳໜ້າພວກເຂົາໄປໃນການເດີນທາງສາມມື້ນັ້ນ,
ເພື່ອສະແຫວງຫາບ່ອນພັກໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.
ແລະເມື່ອຂອງພຣະຢາເວໄດ້ຢູ່ເໜືອພວກເຂົາໃນເວລາກາງວັນ ເມື່ອພວກເຂົາອອກຈາກຄ່າຍ. ແລະຢູ່ມາ,
ເມື່ອຫົບໄດ້ເຄື່ອນອອກໄປ ໂມເຊໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຂໍພຣະອົງຈົງລຸກຂຶ້ນ, ຂ້າແຕ່ພຣະຢາເວ,
ແລະຂໍໃຫ້ສັດຕູທັງຫຼາຍຂອງພຣະອົງກະຈົດກະຈາຍໄປ;
ແລະຂໍໃຫ້ບັນດາຜູ້ກົງດຊັງພຣະອົງໄດ້ຫລົບໜີໄປຈາກພຣະພັກຂອງພຣະອົງ.” ແລະເມື່ອຫົບໄດ້ຢຸດພັກ,
ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຂໍພຣະຢາເວຈົງກັບຄືນມາຫາບັນດາຫມື່ນພັນຫລາຍໆແຫ່ງອິສຣາເອນ.” ຈົດເລກ
10:33–36.

ຂໍຖັດໄປໄດ້ນຳເຂົ້າການກະບົດທີ່ຕາເບຣາ.

ແລະເມື່ອປະຊາຊົນຈົມບົນ ສິ່ງນັ້ນບໍ່ເປັນທີ່ພໍພຣະໄທຂອງພຣະຢາເວ; ແລະພຣະຢາເວໄດ້ຊົງຍິນ;
ແລະຄວາມພໍໃຈຂອງພຣະອົງກໍໄດ້ລຸກຂຶ້ນ; ແລະໄຟຂອງພຣະຢາເວໄດ້ລຸກໄໝ້ທຳມາກາງພວກເຂົາ

ແລະໄດ້ຜົນບັນດາຄົນທີ່ຢູ່ຕາມຂອບສຸດຂອງຄ້າຍ. ແລະປະຊາຊົນຮ້ອງທຸນຕາມໃຈ;
ແລະເມື່ອໄມເຊໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະຢາເວ, ໄຟນັນກໍດັບລົງ. ແລະທ່ານໄດ້ອະນຸຍາດຖານທຶນວ່າ ຕາເບຣາ:
ເພາະວ່າໄຟຂອງພຣະຢາເວໄດ້ລຸກໄໝ້ທຳມາກາງພວກເຂົາ. ຈົດເລກ 11:1–3.

ການຍົວະຍຸທິຕິຕາມພາຍຫຼັງການສຳແດງແຫ່ງໄຟນັນ ຄືຄວາມປາຖະໜາຫາອາຫານເນື້ອ
ແລະເນື້ອມ່ວນການທົດສອບຄັ້ງທີແປດ. ສົງນີ້ປົກຄຸມຢູ່ໃນ ຈົດເລກ 11:4–34. ການຈົມທິທາເບຣາ
ເປັນຕົວແທນຂອງທຳມະຊາດຊັ້ນສູງທີ່ຖືກເສື້ອມຊາມ, ການຂາດຄວາມອົດທົນ,
ແລະການກະບົດແຫ່ງຄວາມໃຄ່ຢາກຫາໝັ້ນຄືຂອງອີຍິບ ເປັນຕົວແທນຂອງທຳມະຊາດຊັ້ນຕ່ຳ.
ໄຟນັນເປັນຕົວແທນການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍໄຟຂອງຜູ້ສັ່ງຂ້າງແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃນ ມາລາກີ 1 ບົດທີສາມ,
ເພາະໃນຄວາມໝາຍທາງຄຳພະຍາກອນແລ້ວ ທາເບຣາ ໝາຍເຖິງສະຖານທີ່ຜົ້າໄໝ້
ແລະສະຖານທີ່ຜົ້າໄໝ້ໃນພຣະວັດຈະນະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ ຢູ່ໃນ ມາລາກີ 3
ບ່ອນທີ່ໄຟກໃຫ້ເກີດຊົນຊັ້ນທີ່ຂາດຄວາມອົດທົນ ຜູ້ຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອຮັບການຊຳລະ ແລະຊົນຊັ້ນທີ່ອົດທົນ
ຜູ້ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດດັ່ງເຄື່ອງບູຊາທິຖືກຍົກຂຶ້ນ.

ຜູ້ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍໄມເຊ ໃນການທົດສອບສອງປະການແຫ່ງລັກສະນະທີ່ສົງແລະຕຳຂອງທາເບຣາ
ຄືຊົນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີ່ຫົວສິ້ນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຈິງ ທັງໃນທາງສະຕິບັນຍາ
ແລະໃນທາງຜ່າຍວິນຍານ. ສະຕິບັນຍາຈຳແນກລັກສະນະທີ່ສົງກວ່າ
ແລະໃນທາງວິນຍານແມ່ນເປັນຕົວແທນແຫ່ງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງພຣະພາວະກັບມະນຸດສະພາບ. ພຣະ
ພາວະຈະສາມາດປະສົມປະສານກັບມະນຸດສະພາບໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອລັກສະນະທີ່ຕ່ຳກວ່າຖືກຕອກຕະປູໄວ້ທຶກາງແຂນ
ແລະຕາຍແລ້ວ. ການຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຈິງ ທັງໃນທາງສະຕິບັນຍາ ແລະໃນທາງວິນຍານ
ເປັນຕົວແທນແຫ່ງປະສົບການຂອງການໄດ້ຮັບການປະທັບຕາ.
ໄຟແຫ່ງທາເບຣາເປັນຕົວແທນແຫ່ງການແຍກຂາດຂັ້ນສຸດທ້າຍລະຫວ່າງເຂົ້າສາລີແລະຫຍ້າລ້ຽງນາ
ໃນພາລະກິດຂອງພຣະຄຣິດ ໃນການຍົກຕັ້ງພຣະວິຫານຂອງຊົນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີ່ຫົວສິ້ນ.

ການທົດສອບຄັ້ງທີກ້າແມ່ນການກະບົດຂອງມຣິອາມແລະອາໂຣນ ທີ່ພົບໄດ້ໃນ Numbers 12.
ການຍົວະໃຫ້ເກີດໂທດນັ້ນບໍ່ໄດ້ແຕກຕ່າງຈາກການຍົວະໃນກໍລະນີຂອງໂຄຣາ ດາທານ ແລະອາບຣາມ ຫຼື
Minneapolis, ໃນປີ 1888. ປະເດັນນັ້ນບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ການປະຕິເສດຂ້າວສານຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ແມ່ນການປະຕິເສດການຊົງເລືອກຜູ້ນຳຂອງພຣະອົງ.

ການກ່າວໂທດຕໍ່ບັນດາຜູ້ນຳທີ່ປະຕິເສດບໍ່ພຽງແຕ່ຂ້າວສານ ແຕ່ທັງຜູ້ນຳຂ້າວສານດ້ວຍ
ນຳໜ້າການທົດສອບຄັ້ງທີສິບ.
ພາວະການນຳປາກົດຕົນເປັນຜູ້ຫຼົງຖອຍກ່ອນໜ້າກົດໝາຍວັນອາທິດພຽງເລັກນ້ອຍ
ຊຶ່ງແມ່ນການທົດສອບຄັ້ງທີສິບ. ກົດໝາຍວັນອາທິດສອດຄ່ອງກັບໄມ້ກ້າງແຂນ,
ແລະໃນລະຫວ່າງທາງໄປສູ່ໄມ້ກ້າງແຂນ ຊຶ່ງຄືກົດໝາຍວັນອາທິດ ພວກຜູ້ນຳໄດ້ເລືອກບາຣັບບາສ
ຜູ້ເປັນພຣະຄຣິດບອມ ເພາະ "bar" ໝາຍວ່າ 'ບຸດຂອງ' ແລະ "abba" ໝາຍວ່າ 'ພໍ່' ເມື່ອເຂົາໄກ້ໄມ້ກ້າງແຂນ
(ກົດໝາຍວັນອາທິດ) ຫຼື ກາເດັດ, ບັນດາຜູ້ນຳສະແດງການຫຼົງຖອຍຢ່າງເຕັມຮູບແບບ
ໂດຍເລືອກພຣະຄຣິດບອມ ແລະຍັງປະກາດໂດຍກົງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ບ້ານເມືອງວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ມີກະສັດອົງໃດ
ນອກຈາກ ຊີຊາ.

ການທົດສອບທີ່ຈັດ, ທີ່ແປດ ແລະ ທີ່ກ້າ ແມ່ນການຊີ້ບອກເຖິງຂະບວນການປະທັບຕາ,
ແຕ່ພາບປະກອບນັ້ນແມ່ນຂອງພວກຍິງພົມຈັນທຶງຈຳ. ການທົດສອບທີ່ສິບໃນບັນດາການທົດສອບເຫຼົ່ານັ້ນ
ແມ່ນການກະບົດຄັ້ງທຳອິດທີ່ຄາເດັດ, ຊຶ່ງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງປີ 1863. ຕັ້ງແຕ່ປີ 1846
ພວກເຮັດໃດ້ຖືກນຳມາສູ່ຊີວິດພຣະບັນຍັດ. ແຜ່ນຈາລຶກສອງແຜ່ນແຫ່ງພຣະບັນຍັດສິບປະການແມ່ນ
ສັນຍາລັກຂອງຄວາມສຳພັນແຫ່ງພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກັບອົດສະຣາເອນຕາມຕົວອັກສອນໃນສະໄໝບູ

ຮານ, ແລະ ແຜ່ນຈາລຶກສອງແຜ່ນຂອງຮາບາກກຸກແມ່ນສັນຍາລັກຂອງຄວາມສຳພັນແຫ່ງພຣະສັນຍາຂອງອິດສະຣາເອນຜ່ານຍານຍຸກສະໄໝໃໝ່. ແຜ່ນຈາລຶກແຜ່ນທີສອງໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນປີ 1850, ແລະ ດັ່ງທີ່ອິດສະຣາເອນບູຮານໄດ້ປະຕິຢາມວ່າຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດ, ພາຍໃນປີ 1856 ການທົດສອບຂັ້ນສຸດທ້າຍໄດ້ຖືກນຳມາ, ດັ່ງທີ່ມີແບບຢ່າງໄວ້ໃດຍພວກສາຍລັບທີ່ໄປຢູ່ມແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ. ທັດສະນະຂອງຄົນສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ຖືກຂໍ້ສະຫຼຸບໃນຕະຫຼອດເຈັດປີຈາກ 1856 ເຖິງ 1863 ຄືວ່າ ຖືກນຳມາດາວໂອດິເກຍແມ່ນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາປາຖະໜາຈະຕາຍ.

ໄລຍະເວລາຈາກປີ 1844 ຫາ 1863

ຖືກເປັນແບບຢ່າງໂດຍໄລຍະເວລາທີ່ລົມຕົ້ນດ້ວຍການບັບຕີສະມາທິທະເລແດງ ແລະ ສົ້ນສຸດລົງດ້ວຍການບັບຕີສະມາທິທະຫຼັງທີ່ເຝົ້າແດນ ໃນສະຖານທີ່ດຽວກັນກັບທີ່ພຣະເຢຊູຈະກາຍເປັນພຣະຄຣິດ ເມື່ອພາຍຫຼັງພຣະອົງໄດ້ຮັບບັບຕີສະມາທິໂຢຮັນ. ການບັບຕີສະມາທິທະເລແດງໄດ້ບັງຄັບຖືຄວາມສຳພັນແຫ່ງພຣະສັນຍາກັບອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝໂບຮານ. ຄວາມສຳພັນນັ້ນໄດ້ລົມຕົ້ນດ້ວຍການສົມຮົດ ຊຶ່ງໃນເວລາດຽວກັນໄດ້ລົມຕົ້ນຂະບວນການທົດສອບສູງຂຶ້ນ. ຈາກນັ້ນພວກເຂົາຖືກນຳມາຍັງຊີວິດ ແລະ ໄດ້ສັນຍາວ່າຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ຮັກສາ ແລະ ຕໍ່ມາກໍລົມຕື່ນໃນການທົດສອບຂັ້ນທີສິບ ແລະ ເປັນຂັ້ນສຸດທ້າຍ ໃນການກະບົດຄັ້ງທຳອິດທີ່ກາເດັດ. ຫຼັງຈາກສິ້ນສຸດປີ ແລະ ພາຍຫຼັງການກະບົດຄັ້ງທີສອງທີ່ກາເດັດ ຊຶ່ງໃຫຍ່ຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາໂດຍການຮັບບັບຕີສະມາທິໄປໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.

ໝາຍຫຼັກທັງໝົດຂອງບັບຕີສະມາທິທະເລແດງໄວ້ດ້ວຍພັນທະສັນຍາ. ປະຫວັດຂອງ omega ແລະ Kadesh ຄັ້ງທີສອງ ສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດຂອງ alpha ແລະ Kadesh ຄັ້ງທຳອິດ. ການກະບົດແຫ່ງ omega ຂອງໄມເຊ ຮ້າຍແຮງຍິ່ງກວ່າການກະບົດຂອງຊາດຫຼັງທັງຊາດໃນການກະບົດແຫ່ງ alpha ທີ່ Kadesh. omega ຍ່ອມໃຫຍ່ກວ່າສະເໝີ. ການກະບົດທັງສອງນີ້ມີອິດສະລະກັນແລ້ວ ເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດຂອງຜູ້ຮຽນຮູ້ແລະຜູ້ບໍ່ຮຽນຮູ້ໃນເອຊາຢາ ຜູ້ຊຶ້ງປະຕິເສດທີ່ຈະເຂົ້າສູ່ການພັກສະຫງົບແຫ່ງຂ່າວສານຜົນປາຍ.

ການຮັບບັບຕີສະມາທິສາມຄັ້ງ (ທະເລແດງ, ແມ່ນ້ຳຢໍແດນ ແລະ ແມ່ນ້ຳຢໍແດນ), ຄັ້ງທຳອິດເປັນຂອງໄມເຊ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍເປັນຂອງພຣະຄຣິດ; ດັ່ງນັ້ນ ໄມເຊຈຶ່ງເປັນອານຸພາບ ແລະ ພຣະຄຣິດເປັນໂອເມກາ. ອັກສອນທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງອັກສອນຕົວທຳອິດ ແລະ ຕົວທີສອງຂອງອັກສອນຮີບຣູ ຄືອັກສອນຕົວທີສິບສາມ, ເມື່ອນຳມາປະກອບແລະວາງຕາມຫຼັງອັກສອນຕົວທຳອິດ ຊຶ່ງຈາກນັ້ນໄດ້ປະກອບກັບອັກສອນຕົວສຸດທ້າຍ ແລະ ຕົວທີສອງຂອງ ກໍເກີດເປັນຄຳພາສາຮີບຣູວ່າ "ຄວາມຈິງ." ການຮັບບັບຕີສະມາທິກາງຄືແມ່ນ້ຳຢໍແດນ ແລະ ກາເດັດ. ການຮັບບັບຕີສະມາທິທຳອິດທີ່ທະເລແດງ ໄດ້ຖືກຕິດຕາມດ້ວຍການຮັບບັບຕີສະມາທິແມ່ນ້ຳຢໍແດນ. ແຕ່ການຮັບບັບຕີສະມາທິທຳອິດທີ່ແມ່ນ້ຳຢໍແດນ ໄດ້ຖືກເລືອນອອກໄປສູ່ສິບປີ ຈົນເຖິງການມາເຖິງກາເດັດເປັນຄັ້ງທີສອງ ແລະ ການຮັບບັບຕີສະມາທິທຳອິດທີ່ແມ່ນ້ຳຢໍແດນ. ການຮັບບັບຕີສະມາທິສາມ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນເຖິງເວລາແຫ່ງການຢູ່ມຢາມສຳລັບພວກຢິວ ໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ ເມື່ອພຣະຄຣິດຊົງເລີ່ມພຣະລາຊກິດຂອງພຣະອົງໃນການຍືນຍັນພັນທະສັນຍາເປັນເວລາຫຼັງອາທິດ ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມດາວເໜືອ ບົດທີ່ກຳ ຂໍ້ທີ່ຊາວເຈັດ ແລະ ນັ້ນເປັນໂມງແຫ່ງການພິພາກສາສຳລັບອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ.

ການບັບຕີສະມາທິທຳອິດທີ່ທະເລແດງແມ່ນຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ, ແລະການໄປຢູ່ມຢາມຄາເດັດສອງຄັ້ງນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງ "ການເພີ່ມຂຶ້ນເປັນສອງເທົ່າ", ເພາະວ່າໃນການໄປຢູ່ມຢາມຄາເດັດຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ແມ່ນ້ຳຢໍແດນ ແມ່ນບ່ອນທີ່ການກະບົດຂອງປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຖືກສະແດງອອກ, ແລະໃນຄາເດັດຄັ້ງທີສອງ ການກະບົດຂອງຜູ້ນຳຖືກສະແດງອອກ. ຄາເດັດ ແລະການໄປຢູ່ມຢາມສອງຄັ້ງນັ້ນເປັນ

ນຕົວແທນຂອງການເພີ່ມຂຶ້ນເປັນສອງເທົ່າຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສອງ
ຊຶ່ງໃນນັ້ນຄົນສອງພວກຖືກສະແດງອອກ, ແລະທັງສອງພວກນັ້ນຖືກເປັນຕົວແທນທັງໂດຍປະຊາຊົນ
ແລະທັງໂດຍຜູ້ນຳ. ການບັບຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດແມ່ນຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ ເມື່ອເຂົ້າສາລີ
ແລະ ຫຍ້າລະຫວ່າງຖືກແຍກອອກຈາກກັນ
ເໝືອນດັ່ງທີ່ອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານຖືກແຍກອອກຈາກເຈົ້າສາວຄຣິສຕຽນ
ຜູ້ຊົງພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງອະພິເສກສົມຣົດໃນໂມງແຫ່ງການພິພາກສາຂອງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ.

ໄລຍະເວລາຈາກປີ 1844 ຫາ 1863 ແມ່ນທະເລແດງໄປຈົນເຖິງການກະບົດຄັ້ງທຳອິດທີ່ກາເດັດ. ປີ 1844
ແມ່ນການຂ້າມທະເລແດງ, ປີ 1846 ແມ່ນມານາ ອັນເປັນສັນຍາລັກຂອງການທົດສອບເລື່ອງວັນຊະບາຕ
ຊຶ່ງພວກ White ໄດ້ຜ່ານໃນປີ 1846 ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງງານ. ໃນປີ 1849
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຢຽດພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເປັນຄັ້ງທຶສອງເພື່ອຮວບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.
ພຣະອົງໄດ້ຮວບຮວມພວກເຂົາໃນລະຫວ່າງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ
ເມື່ອກະດານທຳອິດຂອງຮາບາກຸກໄດ້ມາຮອດໃນປະຫວັດສາດ,
ແລະກະດານທຶສອງໄດ້ຖືກອອກແບບເພື່ອຈຸດປະສົງດຽວກັນ.

ຕາຕະລາງ omega ປີ 1850 ມີໄວ້ເພື່ອຮວບຮວມ ແລະ ທົດສອບ, ເພາະນັ້ນແມ່ນສົ່ງທິຕາຕະລາງ alpha ປີ
1843 ໄດ້ເຮັດ. ທູດສະຫວັນອົງທຳອິດມີຕາຕະລາງໜຶ່ງ, ແລະ ທູດສະຫວັນອົງທຶສາມກໍມີຕາຕະລາງໜຶ່ງດ້ວຍ,
ເພາະອົງທຳອິດເປັນ alpha ແລະ ອົງທຶສາມເປັນ omega. "ຕາຕະລາງສອງອັນ"
ແມ່ນໝາຍເຖິງການທຳການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະ ອົງທຶສາມ—ບໍ່ແມ່ນອົງທຶສອງ.
ໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງ "ຕາຕະລາງຕ່າງໆ" ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຕາຕະລາງທີ່ມີຄວາມຜິດພາດ ແລະ
ສິ້ນສຸດດ້ວຍຕາຕະລາງທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດພາດ. ປະຫວັດສາດລະຫວ່າງຕາຕະລາງສອງອັນນັ້ນ
ແມ່ນປະຫວັດສາດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສອງ, ໃນຊ່ວງທີ່ຕາຕະລາງຖືກວາງໄວ້ຂ້າງໜຶ່ງຈົນຮອດປີ 1850.

ຫຼັງຈາກປີ 1843 ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນວັນທີ 19 ເມສາ 1844, ແຜນພູມປີ 1843 ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ຂ້າງໜຶ່ງ
ເນື່ອງຈາກມັນໄດ້ພະຍາກອນປີ 1843 ຢ່າງຜິດພາດໃນເວລານັ້ນ. ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 19 ເມສາ 1844 ຈົນເຖິງ 1850
ບໍ່ມີຕາຕະລາງຂອງຮາບາກຸກ. ໃນປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສອງ ບໍ່ມີແຜນພູມ ແລະ—ບາບໂລນໄດ້ລົ້ມລົງ.
ອາລະຟາແມ່ນຕາຕະລາງ, ໂອເມກາແມ່ນຕາຕະລາງ, ແລະຕອນກາງແມ່ນການລົ້ມລົງຂອງບາບໂລນ;
ເປັນສັນຍາລັກຂອງການກະບົດ ຊຶ່ງກ່ຽວພັນກັບຊ່ວງເວລາທີ່ບໍ່ມີຕາຕະລາງ.
ຊ່ວງເວລາທາງປະຫວັດຂອງຕາຕະລາງຂອງຮາບາກຸກແບບຖືລາຍເຊັ່ນແຫ່ງຄວາມຈິງ.

ປີ 1850 ໄດ້ຖືກເປັນແບບໂດຍພູມໃນ ແລະການປະທານພຣະບັນຍັດ.
ເຫດການນັ້ນໄດ້ຮັບການລະນຶກໄວ້ດ້ວຍເພນເຕກອດ, ເມື່ອເຂົ້າຈືຖວາຍແບບໂບກສອງກ້ອນຖືກຍົກຂຶ້ນ.
ຂະບວນການຍົກຂຶ້ນເຂົ້າຈືຖວາຍແບບໂບກນັ້ນ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການພິມ
ແລະການເຜີຍແຜ່ຕາຕະລາງໃນເດືອນພຶດສະພາ ປີ 1842, ແລະໂດຍປະຫວັດສາດຂອງປີ 1849
ເມື່ອຕາຕະລາງສະບັບທຶສອງຖືກຈັດກຽມ, ແລະປີ 1850 ເມື່ອມັນພ້ອມໃຊ້.
ໄລຍະເວລານີ້ຖືກເປັນຕົວແທນໃນເສັ້ນຂອງພຣະຄຣິດ
ເປັນຫ້າສິບວັນນັບແຕ່ການພິມຄົ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງຈົນເຖິງເພນເຕກອດ,
ເປັນໄລຍະໜຶ່ງທີ່ຖືກແບ່ງອອກເປັນສີ່ສິບວັນ ຕາມດ້ວຍສີ່ສິບວັນ.

ໃນປີ 1849 ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຍື່ນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເປັນຄັ້ງທຶສອງ, ແລະໃນປີ 1850
ແຜ່ນຈາລຶກທຶສອງຂອງຮາບາກຸກໄດ້ມີໃຫ້ໃຊ້, ແລະຂະບວນການທົດສອບທຶນຳໄປສູ່ກາເດັດກໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປ.
ໃນປີ 1856 ການທົດສອບສຸດທ້າຍໃນຈຳນວນສິບປະການຂອງອິສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານກໄດ້ມາເຖິງ ເມື່ອຄວາມສະຫວ່າງໃໝ່ກ່ຽວກັບການເປີດເຜີຍພະຍາກອນພື້ນຖານຂອງມົນເລີໄດ້ຖືກຕີພິມໃນວາລະສານຂອງຂະບວນການ. ຕະຫຼອດສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວວັນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ, ຈາກປີ 1856 ຈົນເຖິງປີ 1863,

ພວກສອດແນມໄດ້ຂ້າໄປສຳຫຼວດແຜ່ນດິນນັ້ນ. ໃນປີ 1863
ພວກເຂົາໄດ້ລືອກຜູ້ນຳຄົນໃໝ່ເພື່ອພາພວກເຂົາກັບໄປຍັງອີຢິບ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ກ່າວເຖິງຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ໃນນິມິດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າທີ່ Bordoville, Vermont, ວັນທີ 10 ທັນວາ 1871,
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ສະຖານະຂອງສາມຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນສະຖານະທີ່ຍາກລຳບາກຫຼາຍ.
ນ້ຳໜັກແຫ່ງຄວາມຫວັງໃຍແລະການຕາກຕາໄດ້ກົດທັບຢູ່ເໜືອທ່ານ.
ພວກພື້ນຖານຂອງທ່ານໃນພັນທະກົດຮັບໃຊ້ໄດ້ແບກຫາບພາລະເຫຼົ່ານີ້,
ແລະພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ຊີ້ນຳການງານຂອງທ່ານຢ່າງສົມຄວນ. ແຮງກົດດັນອັນຕໍ່ເນື່ອງທີ່ຢູ່ເໜືອທ່ານໄດ້ຮັບ
ດໃຫ້ທ່ານຖືກໃຊ້ກຳລັງທັງທາງດ້ານຈິດໃຈແລະທາງກາຍຢ່າງໜັກ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ
ຄວາມສຳພັນຂອງທ່ານຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ ໃນບາງປະການ ຄ້າຍຄືກັບຂອງໂມເຊດອັສຣາເອນ.
ມີຜູ້ຈົມບິນຕໍ່ຕ້ານໂມເຊ ເມື່ອຢູ່ໃນສະພາບການອັນບໍ່ເປັນໃຈ, ແລະກໍ່ມີຜູ້ຈົມບິນຕໍ່ຕ້ານທ່ານເຊັ່ນກັນ."
Testimonies, volume 3, 85.